

در جهت وحدت جنبش کمونیستی ایران برای ایجاد حزب کمونیست بکوشیم

جنبش کمونیستی ایران که از 100 سال قبل در جامعه فعالانه حضور داشته و در مقاطع مشخصی به موفقیت‌هایی نیز دست یافته است، چرا تا کنون نتوانسته به وحدت تئوری و عمل دست یافته و متحد شود؟ با وجود اینکه این جنبش پس از یک دوره ی طولانی و بغرنج، حزب کمونیست ایران را در حدود 90 سال قبل ایجاد کرد، در یک بزنگاه تعیین کننده ی تاریخی، حزب کاملاً متلاشی و نابود شد. علی‌رغم کوشش پیگیر بخش‌های مختلف جنبش کمونیستی در این مدت طولانی جهت وحدت ولی هنوز پراکندگی ادامه دارد. این بدین معنی است که تحقق این خواست با موانع بزرگی روبرو بوده و هستند. موانعی که ریشه‌های آنرا باید در

- 1- سرکوب بی امان کمونیست‌ها توسط رژیم‌های مستبد و فاشیستی حاکم بر ایران
- 2- یک دوره جدائی کامل از طبقه کارگر و سخت بودن پیوند دوباره با آن
- 3- و ناشی از آن، رخنه و گسترش شیوه تفکر خرده بورژوائی در جنبش کمونیستی

جستجو کرد.

سرکوب رژیم هیچ گاه عامل اصلی در پیوند جنبش کمونیستی با طبقه کارگر و ایجاد حزب نبوده و نمی‌تواند باشد. اکثریت سازمان‌های کمونیستی می‌توانستند با در پیش گرفتن سیاست درست و مارکسیستی این دو معضل بزرگ را در شرایط سخت و خونین حل کنند. ولی چنین نشد.

علل این معضل فوق العاده بغرنج را باید اساساً در شیوه حل آن، در کل نیروهای جنبش کمونیستی جستجو کرد. شرایط مادی، سالهاست که این آمادگی را داشته و دارد. علت عدم وحدت در بن بست بودن راه وحدت نیست بلکه در شیوه تفکر و شیوه حل آن است.

به این دلیل علت را باید در جای دیگری جستجو کرد. این علت خود را در گستره کل جامعه ایران پهن کرده و اخلاص به وجود می‌آورد: افشار خرده بودرژوائی.

خرده بودرژوائی ایران بعد از پرولتاریا پر تعدادترین است. خرده بودرژوائی در کل به علت شرایط خاص اقتصادی‌اش و موقعیت متزلزل‌اش در جامعه و فشارها و تضعیقات از بالا توسط رژیم و خطر پرتاب شدن در ظرف پرولتاریا، بسیار دم‌دمی مزاج، متزلزل، خود خواه، دو رو و کاسب مسلک است. خرده بودرژوا خود را مرکز عالم می‌پندارد و همه چیز را با منافع شخصی خود ارزیابی می‌کند. از پرولتاریا و کمونیسم به لحاظ اقتصادی و شیوه تفکر بیزار است و با رژیم ایران نیز در تقابل.

در اثر سیاست‌های مخرب و فقرزای رژیم جمهوری اسلامی ایران، بخش‌های وسیع خرده بودرژوائی مرتب در حال تجزیه شدن است و تحتانی‌ترین بخش‌های آن در ظرف پرولتاریا پرتاب می‌شود و تمام خصوصیات منحوس‌اش را درون این طبقه می‌پاشد. خرده بودرژوا در درون جنبش کمونیستی، به “کمونیست نابی” تبدیل می‌شود که گام به گام و آرام آرام، تئوری‌های جهان شمول مارکسیسم را زیر سؤال میکشد، آن را کمرنگ می‌کند، انضباط آهنین کمونیستی را چون موش می‌جوید و به ویژه از انتقاد و انتقاد از خود نفرت خاصی دارد.

در این شرایط طبقاتی خواست وحدت به خودی خود، به وحدت نمی‌انجامد. نقد نظرات نادرست، کشف حقیقت از درون واقعیات، رشد شیوه تفکری که باید زمینه‌های تغییر انقلابی را در خدمت ایجاد حزب کمونیست ایران به وجود بیاورد، تنها با ایستادن بر مارکسیسم و نه لم دادن روی آن، دامن زدن به مبارزه ایدئولوژیک سیاسی خلاق و سازنده، و با بکاربرد ماتریالیسم دیالکتیک در تلفیق تئوری با شرایط مشخص، امکان پذیر است.

امروزه با وجود خواست عمیق وحت طلبی در بخش قابل توجهی از مجموعه جنبش کمونیستی، که در داخل و خارج از کشور وجود دارد، هنوز نتوانسته است مشروعیت قابل توجهی در میان طبقه کارگر به دست آورند.

همه اینها درحالی است که اکثریت قابل توجهی از نیروی فعال جنبش کمونیستی، با توضیحات، استدلال‌ات و اظهارات خود، نشان داده اند که راه برون رفت از این معضل را حداقل در حرف می‌شناسند.

ما درک خود را برای حل این معضل فوق العاده، در نکات زیر خلاصه کرده و از کلیه کمونیست‌های ایران می‌خواهیم که با درک و خرد نقادانه‌ی بدان بنگرند. ما معتقدیم، خرد نقاد زمینه وحدت را فراهم خواهد آورد.

1- پذیرش مارکسیسم به عنوان جهان بینی طبقه کارگر،

بدور از هر گونه کشف و اختراع اصطلاحات تئوریک من درآوردی، تئوری رهائی طبقه کارگر را، که توسط مارکس، انگلس، لنین، استالین و مائو تسه دون جمع بندی شده اند، راهنمای عمل خود قرار دهیم.

2- مبارزه جهت سرنگونی قهرآمیز سرمایه داری جمهوری اسلامی ایران، به دور از هرگونه توهمات اصلاح طلبی و سازشکاری، سرنگونی قهرآمیز رژیم جمهوری اسلامی را در صدر برنامه خود قرار دهیم. رژیمی که در وابستگی کامل به کنسرنهای فراملی و با پشتیبانی مطلق آنان حیات ننگین خود را ادامه می دهد.

3- مبارزه جهت برپائی نظام سوسیالیستی بلافاصله بعد از فرو پاشی دولت و نظام سرمایه داری ایران، بدیل جامعه سرمایه داری، استقرار سوسیالیسم است. ایران نیز از این قاعده منتثنی نیست. هر آلترناتیو دیگری مرتجعانه و در بهترین حالت انحرافی و محکوم به شکست است.

4- مبارزه جهت برپائی دولت طبقه کارگر با مضمون دیکتاتوری پرولتری، موفقیت در تضمین حفظ ساختمان سوسیالیسم، پس از انقلاب سوسیالیستی، در گرو ایجاد دولت دیکتاتوری پرولتاریا است. انقلاب سوسیالیستی بدون ایجاد بلافاصله دولت دیکتاتوری پرولتاریا، بی شک محکوم به شکست است. اعمال دیکتاتوری بر اقلیت بورژوازی شکست خورده و وسیعترین دمکراسی برای کارگران و زحمتکشانشان. دیکتاتوری پرولتاریا در ایران به نوبه خود شرایط را برای انقلاب جهانی کمونیستی فراهم می سازد.

5- مبارزه جهت اجتماعی کردن ابزار تولید در جریان انقلابی کردن نظام شورائی، ابزار تولید در نظام سرمایه داری مبتنی بر مالکیت خصوصی، در دست سرمایه دار است. و هدف تولید، در این نظم اجتماعی، تولید برای کسب حداکثر سود است. در نظام سوسیالیستی هدف تولید، رفع نیازهای مادی و معنوی انسان مترقی و ایجاد شرایط مساعد اقتصادی جهت گذار به فاز بالای کمونیسم است. در نظام سوسیالیستی، ابزار تولید به نیروهای مولده انتقال یافته و لذا شکل اداره آن در پرتو هدایت دولت شوراها قرار خواهد گرفت.

6- دامن زدن بی وقفه به مبارزه ایدئولوژیک، در شکل انتقاد و انتقاد از خود، علیه تظاهرات ایدئولوژیک خرده بورژوازی به عنوان بزرگترین دشمن طبقاتی طبقه کارگر در درون طبقه.

جامعه سوسیالیستی جامعهی است طبقاتی. از خصوصیات این جامعه در عرصه تفکر، تولید و بازتولید شیوه تفکر خرده بورژوائی است در مقابل شیوه تفکر پرولتری. انتقاد و انتقاد از خود موتور تکامل شیوه تفکر پرولتری و غلبه بر شیوه تفکر خرده بورژوائی است.

امروزه، شرایط مادی برای تحقق یک نظم اجتماعی پرولتری (سوسیالیسم) در ایران به بالاترین حد بلوغ خود رسیده است. تغییر اوضاع اسفباری کنونی در گروی آمادگی شرایط ذهنی است و ما کلید حل آن را در وحدت جنبش کمونیستی جهت ایجاد حزب کمونیست ایران بر اساس ۶ نکته فوق میبینیم. جنبش کمونیستی ایران می تواند بر پایه این شش نکته که نکات پایه ای تلقی می گردند، وحدت کند و در جریان تداوم مبارزه ایدئولوژیک سیاسی خلاق و مثبت در متن تحولات جامعه، خود را استوارتر و قدرتمندتر در مقابل بورژوازی سازمان دهد.

ما با نگاهی وحدت طلبانه، با حرکت از نکات مشترک، برای وحدت در تئوری و عمل و با خواست عمیق شرکت در یک مبارزه خلاق ایدئولوژیک سیاسی، با فرهنگ پرولتری، راهپیمائی خود را در این مسیر آغاز کرده و با خواست کلیه نیروهای وحت طلب همراهیم.

نظم کمونیستی
فوریه 2022